HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

9 iunie 2022*

„Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 29 – Stabilirea valorii în vamă – Valoare de tranzacție – Articolul 29 alineatul (1) litera (d) – Noțiunea de «persoane legate» – Articolul 31 – Luare în considerare a informațiilor provenite dintr-o bază de date națională în vederea stabilirii valorii în vamă – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Articolul 143 alineatul (1) literele (b), (e) și (f) – Situații în care persoanele sunt considerate legate – Articolul 181a – Îndoieli întemeiate pe veridicitatea prețului declarat”

În cauza C-599/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei), prin decizia din 3 noiembrie 2020, primită de Curte la 13 noiembrie 2020, în procedura

**„Baltic Master” UAB**

împotriva

**Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,**

cu participarea:

**Vilniaus teritorinė muitinė,**

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna A. Prechal, președintă de cameră, domnii J. Passer, F. Biltgen și N. Wahl (raportor) și doamna M. L. Arastey Sahún, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

grefier: doamna M. Ferreira, administratoare principală,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 17 noiembrie 2021,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru „Baltic Master” UAB, de D. Aukštuolytė, advokatė;

* Limba de procedură: lituaniana.

– pentru guvernul lituanian, de K. Dieninis, S. Grigonis și V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, în calitate de agenți;

– pentru guvernul ceh, de O. Serdula, M. Smolek și J. Vláčil, în calitate de agenți;

– pentru guvernul estonian, de N. Grünberg, în calitate de agent;

– pentru guvernul spaniol, de J. Rodríguez de la Rúa Puig, în calitate de agent;

– pentru guvernul francez, de G. Bain, A.-L. Desjonquères, D. Dubois și C. Mosser, în calitate de agenți;

– pentru guvernul neerlandez, de K. Bulterman și A. Hanje, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de F. Clotuche-Duvieusart și J. Jokubauskaitė, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 ianuarie 2022,

pronunță prezenta

## Hotărâre

1 Prezenta cerere de decizie preliminară privește interpretarea articolului 29 alineatul (1) litera (d) și a articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996 (JO 1997, L 17, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 9, p. 250) (denumit în continuare „Codul vamal comunitar”), precum și a articolului 143 literele (b), (e) și (f) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 46/1999 al Comisiei din 8 ianuarie 1999 (JO 1999, L 10, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 11, p. 49) (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între „Baltic Master” UAB, pe de o parte, și Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Direcția vămilor din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Lituania), pe de altă parte, în legătură cu stabilirea valorii în vamă a anumitor mărfuri importate.

## Cadrul juridic

### *Codul vamal comunitar*

3 Articolul 29 alineatele (1) și (2) din Codul vamal comunitar prevede:

„(1) Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu articolele 32 și 33, cu condiția ca:

[…]

(d) cumpărătorul și vânzătorul să nu fie legați sau, atunci când sunt legați, valoarea tranzacției să fie acceptabilă în scopuri vamale în conformitate cu alineatul (2).

(2) (a) În acțiunea de stabilire dacă valoarea tranzacției este acceptabilă în sensul alineatului (1), faptul că vânzătorul și cumpărătorul sunt legați nu este în sine un motiv suficient pentru ca valoarea de tranzacție să fie considerată inacceptabilă. Atunci când este necesar, se examinează împrejurările în care s-a făcut vânzarea, iar valoarea de tranzacție este acceptată cu condiția ca legătura să nu fi influențat prețul. În cazul în care, în lumina informațiilor primite de la declarant sau din altă sursă, autoritățile vamale au motive să considere că legătura a influențat prețul, ele comunică declarantului motivele și i se oferă acestuia posibilitatea rezonabilă de a răspunde. În cazul în care declarantul solicită aceasta, comunicarea motivelor se face în scris.

(b) În cazul unei vânzări între persoane legate, valoarea de tranzacție este acceptată și mărfurile sunt evaluate în conformitate cu alineatul (1) ori de câte ori declarantul demonstrează că valoarea respectivă este foarte apropiată de una dintre următoarele valori indicate mai jos, care se situează în același timp sau aproape în același timp:
(i) valoarea tranzacției în vânzările, între cumpărători și vânzători care nu sunt legați în niciun caz special, de mărfuri identice sau similare pentru export în Comunitate;
(ii) valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare așa cum a fost stabilită la articolul 30 alineatul (2) litera (c);
(iii) valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare așa cum a fost stabilită la articolul 30 alineatul (2) litera (d).

În aplicarea criteriilor menționate anterior, se ține seama în mod corespunzător de diferențele demonstrate între nivelurile comerciale, cantitative, elementele enumerate în articolul 32 și costurile suportate de vânzător în cazul vânzărilor în care acesta și cumpărătorul nu sunt legați și când astfel de costuri nu sunt suportate de vânzător în cazul vânzărilor în care acesta și cumpărătorul sunt legați.

(c) Criteriile menționate la litera (b) urmează să fie folosite la inițiativa declarantului și numai în scopuri comparative. Valorile de substituție nu pot fi stabilite în conformitate cu litera menționată.”

4 Articolul 30 din acest cod prevede:

„(1) Atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29, ea se determină prin parcurgerea succesivă a literelor (a), (b), (c) și (d) de la alineatul (2) până la prima

din aceste litere în conformitate cu care această valoare poate fi stabilită, cu excepția cazului în care ordinea de aplicare a literelor (c) și (d) este inversată la cererea declarantului; numai atunci când o astfel de valoare nu poate fi stabilită conform unei anumite litere se pot aplica dispozițiile următoarei litere în ordinea stabilită în temeiul prezentului alineat.

(2) Valoarea în vamă așa cum este stabilită prin aplicarea prezentului articol este:

(a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(c) valoarea bazată pe prețul unitar care corespunde vânzărilor în Comunitate de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii;

(d) valoarea calculată egală cu suma:

– costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate;

– valorii profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Comunitate;

– costului sau valorii elementelor menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (e).

(3) Orice alte condiții sau norme de aplicare a alineatului (2) de mai sus se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.”

5 Articolul 31 din codul menționat prevede:

„(1) Atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29 sau 30, ea se stabilește pe baza datelor disponibile în Comunitate, utilizându-se mijloacele firești în concordanță cu principiile și dispozițiile generale ale:

– acordului de punere în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994;

– articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994;

– dispozițiilor prezentului capitol.

(2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) nu se întemeiază pe:

(a) prețul de vânzare în Comunitate pentru mărfurile produse în Comunitate;

(b) un sistem care prevede acceptarea în scopuri vamale a celei mai mari dintre cele două valori alternative;

(c) prețul mărfurilor de pe piața internă a țării exportatoare;

(d) costul de producție, diferit de valorile calculate care s-au stabilit pentru mărfuri identice sau similare în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) litera (d);

(e) prețurile de export către o țară care nu face parte din teritoriul vamal al Comunității;

(f) valorile în vamă minime sau

(g) valorile arbitrare sau fictive."

***Regulamentul de punere în aplicare***

6 Articolul 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare prevede:

„În sensul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

[…]

(d) «mărfuri similare»: mărfuri produse în aceeași țară și care, deși nu seamănă în toate privințele, prezintă caracteristici și materiale componente asemănătoare care le permit să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial; calitatea mărfurilor, renumele lor și existența unei mărci de fabrică sau de comerț se numără printre elementele care se iau în considerare pentru a stabili dacă mărfurile sunt similare sau nu."

7 Articolul 143 alineatul (1) literele (b), (e) și (f) din acest regulament prevede:

„În sensul titlului II capitolul 3 din cod și al prezentului titlu, persoanele sunt considerate a fi înrudite doar dacă:

[…]

(b) au calitatea juridică de asociați;

[…]

(e) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect;

(f) ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o a treia persoană."

8 Articolul 181a din regulamentul menționat prevede:

„(1) Nu este necesar ca autoritățile vamale să determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura descrisă la alineatul (2), au îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau plătibilă, menționată la articolul 29 din cod.

(2) Atunci când autoritățile vamale au suspiciuni, precum cele descrise la alineatul (1), ele pot solicita informații suplimentare în conformitate cu articolul 178 alineatul (4). În cazul în care

aceste îndoieli persistă, înainte de a lua o decizie finală, autoritățile vamale trebuie să informeze persoana în cauză, în scris, dacă se solicită acest lucru, cu privire la motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli și să îi acorde acesteia un termen rezonabil de răspuns. Decizia finală și motivațiile acesteia sunt comunicate în scris persoanei interesate."

9 Anexa 23 la regulamentul de punere în aplicare, intitulată „Note interpretative asupra valorii în vamă", cuprinde printre altele notele interpretative referitoare la articolul 29 alineatele (2) și (3), precum și la articolul 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar și la articolul 143 alineatul (1) litera (e) din acest regulament:

| | |
|---|---|
| Articolul 29 alineatul (2) | 1. Alineatul (2) literele (a) și (b) de la articolul 29 prevăd diferite căi de stabilire a acceptabilității unei valori de tranzacție.<br>2. Alineatul (2) litera (a) prevede că, atunci când cumpărătorul și vânzătorul sunt legați, circumstanțele legate de vânzare vor fi examinate și valoarea de tranzacție va fi admisă ca valoare în vamă, cu condiția ca această legătură să nu fi influențat prețul. A nu se înțelege prin aceasta că circumstanțele vânzării se examinează de fiecare dată când cumpărătorul și vânzătorul sunt legați. Această examinare nu va fi cerută decât atunci când există îndoieli asupra acceptabilității prețului. Atunci când administrația vamală nu va avea nicio îndoială asupra acceptabilității prețului, acesta trebuie să fie acceptat fără ca importatorul să fie obligat să furnizeze informații complementare. De exemplu, administrația vamală poate să fi examinat anterior problema legăturii sau să fie deja în posesia unor informații detaliate privind cumpărătorul și vânzătorul, să fie convinsă, pe baza acestei examinări sau a acestor informații, că legătura nu a influențat prețul.<br>3. Atunci când administrația vamală nu este în măsură să accepte valoarea de tranzacție fără o cercetare complementară, ea trebuie să dea importatorului posibilitatea de a furniza orice alte informații detaliate, care pot fi necesare pentru a permite examinarea circumstanțelor vânzării. În această privință administrația vamală este gata să examineze aspectele corespunzătoare ale tranzacției, inclusiv felul în care cumpărătorul și vânzătorul își organizează raporturile comerciale și felul în care prețul respectiv a fost stabilit, în scopul de a determina dacă legăturile au influențat prețul. În cazul în care se poate dovedi că cumpărătorul și vânzătorul, cu toate că sunt legați în sensul articolului 143 al prezentului regulament, cumpără și vând unul de la celălalt ca și cum nu ar fi legați, ar fi astfel demonstrat că legătura nu a influențat prețul. De exemplu: în cazul în care prețul a fost stabilit într-un fel compatibil cu practicile normale ale fixării prețurilor în ramura de protecție respectivă sau cu felul în care vânzătorul stabilește prețurile pentru vânzările pentru cumpărătorii cu care nu se află în legătură, aceasta ar demonstra că legăturile nu au influențat prețul. De asemenea, atunci când se va dovedi că prețul este suficient pentru a acoperi toate costurile și a asigura un beneficiu reprezentativ față de beneficiul global realizat de întreprindere într-o perioadă reprezentativă, de exemplu pe o bază anuală pentru vânzări de mărfuri de aceeași natură sau de același fel, ar fi astfel demonstrat că prețul nu a fost influențat.<br>4. Alineatul (2) litera (b) prevede că importatorul are posibilitatea să demonstreze că valoarea de tranzacție este foarte aproape de o valoare-criteriu acceptată anterior de administrația vamală și că ea este, în consecință, acceptabilă în conformitate cu dispozițiile de la articolul 29. Atunci când este îndeplinit unul dintre criteriile prevăzute la alineatul (2) litera (b) nu este necesară examinarea problemei influenței prevăzute la alineatul (2) litera (b). În cazul în care administrația vamală este în posesia unor informații suficiente pentru a fi convinsă, fără cercetări mai aprofundate, că este îndeplinit unul dintre criteriile prevăzute la alineatul (2) litera (b), aceasta nu are nici un motiv de a cere importatorului să aducă vreo dovadă. |
| Articolul 29 alineatul (2) litera (b) | Un număr oarecare de elemente se iau în considerare pentru a se determina dacă o valoare este foarte aproape de o altă valoare. Este vorba îndeosebi de natura mărfurilor importate, de natura ramurii de producție respective, de sezonul în care mărfurile sunt importate și de faptul de a ști dacă diferența de valoare este semnificativă din punct de vedere comercial. Cum aceste elemente pot varia de la un caz la altul, este imposibil de aplicat în toate cazurile o normă uniformă, cum ar fi un procentaj fix. De exemplu, pentru a se determina dacă valoarea de tranzacție este foarte aproape de valorile-criterii enunțate la articolul 29 alineatul (2) litera (b), o mică diferență de valoare ar putea fi inacceptabilă într-un caz privind un anumit tip de marfă, în timp ce o diferență importantă ar putea fi acceptabilă într-un caz privind un alt tip de marfă. |

| | |
|---|---|
| […] | […] |
| Articolul 31 alineatul (1) | 1. Valorile în vamă determinate prin aplicarea dispozițiilor articolului 31 alineatul (1) se bazează în cea mai mare măsură posibilă pe valorile în vamă determinate anterior.<br>2. Metodele de evaluare în virtutea articolului 31 alineatul (1) sunt acelea pe care le definesc articolele 29 și 30 alineatul (2) inclusiv, dar o suplețe rezonabilă în aplicarea acestor metode este conformă obiectivelor și dispozițiilor articolului 31 alineatul (1).<br>3. Câteva exemple privind ceea ce se înțelege printr-o suplețe rezonabilă:<br>[…]<br>(b) *mărfuri similare* – prevederea conform căreia mărfurile similare se exportă în același moment sau foarte aproape de momentul în care sunt exportate mărfurile de evaluat se interpretează cu suplețe; mărfurile similare importate, produse într-o altă țară decât țara de export a mărfurilor de evaluat, furnizează baza evaluării; în vamă se utilizează valorile în vamă ale mărfurilor identice importate, determinate prin aplicarea dispozițiilor articolului 30 alineatul (2) literele (c) sau (d);<br>[…] |
| […] | […] |
| Articolul 143 alineatul (1) litera (e) | O persoană este considerată că o controlează pe alta numai în cazul în care ea este, în drept sau în fapt, în măsură să exercite asupra acesteia o putere de constrângere sau de îndrumare. |

## Litigiul principal și întrebările preliminare

10 Între anii 2009 și 2012, Baltic Master a importat în Lituania diverse cantități de mărfuri originare din Malaysia, pe care le-a cumpărat de la societatea Gus Group (denumită în continuare „vânzătorul”). În declarațiile vamale, aceste mărfuri erau prezentate ca fiind „părți de mașini și aparate pentru condiționarea aerului”. Respectivele declarații nu menționau decât un singur cod TARIC, însoțit de masa totală a acestor mărfuri în kilograme. În declarațiile menționate, Baltic Master a indicat ca valoare în vamă valoarea de tranzacție a mărfurilor respective, și anume prețul care figura pe facturile lor de cumpărare.

11 În urma unui control al acestor importuri efectuat de Vilniaus teritorinė muitinė (Autoritatea Vamală Regională din Vilnius, Lituania), această autoritate vamală a întocmit un raport în care a explicat că a refuzat să țină seama de valoarea de tranzacție indicată în 23 de declarații de import, pentru motivul că, din cauza naturii relațiilor comerciale pe care Baltic Master le avea cu vânzătorul, aceste întreprinderi trebuiau considerate persoane legate, în sensul articolului 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal comunitar, și că era imposibil să se stabilească valoarea în vamă a mărfurilor în discuție pe baza articolelor 29 și 30 din acest cod. În acest raport, autoritatea menționată a stabilit o valoare în vamă în conformitate cu articolul 31 din codul respectiv, întemeindu-se pe datele disponibile în sistemul de informații al autorităților vamale naționale pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor.

12 Baltic Master a contestat acest raport la Direcția vămilor din cadrul Ministerului de Finanțe al Republicii Lituania, care l-a confirmat printr-o decizie din 31 martie 2014.

13 Baltic Master a formulat o contestație împotriva acestei decizii la Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Comisia pentru litigii fiscale de pe lângă Guvernul Republicii Lituania). La 2 iulie 2014, aceasta din urmă a confirmat decizia menționată, însă a scutit Baltic Master de plata dobânzilor de întârziere.

14 Ulterior, Baltic Master a formulat o acțiune la Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania), în cadrul căreia a solicitat sesizarea Curții cu o cerere de decizie preliminară privind interpretarea articolelor 29, 30 și 31 din Codul vamal comunitar, precum și a articolului 143 din regulamentul de punere în aplicare. Printr-o hotărâre din 5 ianuarie 2015, tribunalul menționat a respins această acțiune, considerând că nu se impunea nicio interpretare a dreptului Uniunii.

15 Sesizată cu recursul împotriva acestei hotărâri, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei), instanța de trimitere, a confirmat hotărârea menționată printr-o hotărâre din 22 martie 2016.

16 În urma Hotărârii Curții EDO din 16 aprilie 2019, Baltic Master LTD împotriva Lituaniei (CE:ECHR:2019:0416JUD005509216), prin care această instanță, sesizată cu o acțiune formulată de Baltic Master împotriva Republicii Lituania, a constatat încălcarea articolului 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, din cauza unei insuficiente motivări a refuzului instanțelor lituaniene de a sesiza Curtea cu o cerere de decizie preliminară, instanța de trimitere a admis cererea de redeschidere a procedurii formulate de Baltic Master.

17 Potrivit acestei din urmă instanțe, dosarul de care dispune nu conține niciun document care să ateste existența unei legături, în sensul articolului 143 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, între vânzător și Baltic Master. Astfel, nu ar exista nicio informație care ar permite să se considere că aceste întreprinderi au calitatea juridică de asociați, în sensul articolului 143 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, sau că există un raport de control, direct sau indirect, așa cum este prevăzut la articolul 143 alineatul (1) literele (e) și (f).

18 Totuși, instanța de trimitere arată că este cert că, în primul rând, vânzătorul și Baltic Master sunt legați printr-o relație comercială de lungă durată, în al doilea rând, mărfurile au fost livrate în lipsa unui contract de vânzare care să precizeze condițiile de livrare, de plată, de restituire a mărfurilor și alte condiții specifice acestui tip de tranzacții, în al treilea rând, mărfurile au fost livrate fără plata vreunui minim avans și în pofida faptului că Baltic Master încă datora sume importante vânzătorului pentru livrări anterioare, în al patrulea rând, în pofida valorii ridicate a tranzacțiilor în discuție, nu a fost constituită sau prevăzută nicio garanție sau măsură de atenuare a riscurilor, în al cincilea rând, nu există niciun element care să permită să se considere că vânzătorul a supravegheat buna executare a plăților datorate și a celorlalte obligații și, în sfârșit, în al șaselea rând, au fost constatate cazuri în care angajați ai societății Baltic Master au primit un mandat pentru a acționa în numele vânzătorului și au utilizat ștampila acestuia din urmă.

19 Elementele enumerate la punctul anterior ar permite să se presupună existența unei legături deosebit de strânse între Baltic Master și vânzător, în temeiul căreia tranzacțiile în discuție ar fi fost realizate în condiții care nu sunt caracteristice practicii comerciale normale și fără să existe un element obiectiv de natură să justifice logica economică a acestor tranzacții. Asemenea comportamente ar corespunde celor care se întâlnesc în situații în care una dintre părți o controlează pe cealaltă sau atunci când ambele părți sunt controlate de un terț.

20 Instanța de trimitere consideră, așadar, că elementele factuale menționate pot releva un control de fapt și că părțile la tranzacție ar putea fi considerate drept persoane legate, în temeiul articolului 143 alineatul (1) literele (e) sau (f) din regulamentul de punere în aplicare. Respectiva instanță adaugă că, pe baza acestor elemente, Autoritatea Vamală Regională din Vilnius a considerat că Baltic Master și vânzătorul sunt persoane legate, în conformitate cu articolul 143

alineatul (1) litera (b) din acest regulament, cu alte cuvinte persoane care au în fapt calitatea de asociați, însă ridică problema temeiniciei unei astfel de calificări în lumina modului de redactare a acestei din urmă dispoziții, care se referă la persoane care au calitatea juridică de asociați.

21 De asemenea, instanța menționată ridică problema posibilității de a recurge la metoda de stabilire a valorii în vamă prevăzută la articolul 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar într-o situație precum cea din litigiul principal, atunci când, în acest scop, autoritățile vamale utilizează informațiile conținute într-o bază de date națională cu privire doar la un singur import de mărfuri, care, deși se încadrează în același cod TARIC și provin din aceeași sursă, nu pot fi considerate similare, în sensul articolului 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare.

22 În aceste condiții, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Curtea Administrativă Supremă a Lituaniei) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 29 alineatul (1) litera (d) din [Codul vamal comunitar], precum și articolul 143 [alineatul (1)] literele (b), (e) și (f) din [regulamentul de punere în aplicare] trebuie interpretate în sensul că vânzătorul și cumpărătorul sunt considerați persoane legate în cazurile în care, precum în speță, în lipsa unor documente (date oficiale) care să dovedească calitatea lor de asociați sau existența unui control, rezultă din împrejurările în care sunt încheiate tranzacțiile și care se coroborează cu probe obiective că ele nu sunt caracteristice executării de activități economice în condiții normale, ci mai degrabă cazurilor în care [în primul rând] există relații comerciale deosebit de strânse bazate pe un nivel înalt de încredere reciprocă între părțile la tranzacție sau [în al doilea rând] una din părțile la tranzacție o controlează pe cealaltă sau ambele părți la tranzacție sunt controlate de un terț?

2) Articolul 31 alineatul (1) din [Codul vamal comunitar] trebuie interpretat în sensul că interzice stabilirea valorii în vamă a mărfurilor pe baza informațiilor conținute într-o bază de date națională cu privire la o singură valoare în vamă a mărfurilor care au aceeași origine și care, deși nu sunt similare în sensul articolului 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare, se încadrează în același [cod] TARIC?”

## Cu privire la întrebările preliminare

### *Cu privire la prima întrebare*

23 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal comunitar și articolul 143 alineatul (1) literele (b), (e) și (f) din regulamentul de punere în aplicare trebuie interpretate în sensul că trebuie să se considere că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane legate, în situația în care nu există un document care să permită stabilirea unei asemenea legături, dar condițiile de încheiere a tranzacțiilor în cauză, atestate prin elemente obiective, pot fi considerate ca indicând existența unui control de fapt.

24 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că dreptul Uniunii referitor la evaluarea în vamă urmărește stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru, care exclude utilizarea de valori în vamă arbitrare sau fictive. Prin urmare, valoarea în vamă trebuie să reflecte valoarea economică reală a

unei mărfi importate și să țină seama de toate elementele acestei mărfi care prezintă o valoare economică (Hotărârea din 20 iunie 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, punctul 22 și jurisprudența citată).

25 În special, în temeiul articolului 29 din Codul vamal comunitar, valoarea în vamă a mărfurilor importate este reprezentată de valoarea lor de tranzacție, și anume de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, sub rezerva însă a ajustărilor care, dacă este cazul, trebuie să fie efectuate în conformitate printre altele cu articolul 32 din acest cod (Hotărârea din 19 noiembrie 2020, 5th AVENUE Products Trading, C-775/19, EU:C:2020:948, punctul 23 și jurisprudența citată).

26 După cum a indicat deja Curtea, valoarea în vamă trebuie să fie stabilită, cu prioritate, conform așa-numitei metode „a valorii de tranzacție” a mărfurilor importate. Această metodă de stabilire a valorii în vamă este considerată astfel a fi cea mai adaptată și cea mai frecvent utilizată (Hotărârea din 19 noiembrie 2020, 5th AVENUE Products Trading, C-775/19, EU:C:2020:948, punctul 24 și jurisprudența citată).

27 Prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit pentru mărfuri reprezintă, așadar, ca regulă generală, baza de calcul al valorii în vamă, chiar dacă acest preț este o informație care trebuie să facă eventual obiectul unor ajustări, atunci când această operațiune este necesară pentru a se evita stabilirea unei valori în vamă arbitrare sau fictive (Hotărârea din 20 iunie 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, punctul 23 și jurisprudența citată).

28 În aceste condiții, articolul 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal comunitar permite neluarea în considerare a valorii de tranzacție a mărfurilor importate atunci când sunt îndeplinite două condiții cumulative, și anume, pe de o parte, ca vânzătorul și cumpărătorul să fie legați, în sensul acestui cod și, pe de altă parte, ca această valoare de tranzacție să nu fie acceptabilă în vederea stabilirii valorii în vamă.

29 Conform articolului 143 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, persoanele pot fi considerate legate doar dacă se încadrează în una dintre situațiile enumerate limitativ de această dispoziție. Astfel, potrivit acestui articol 143 alineatul (1) litera (b), sunt considerate legate persoanele care au calitatea juridică de asociați. Aceeași este situația, în temeiul articolului 143 alineatul (1) literele (e) și (f), atunci când o persoană o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect sau atunci când ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o a treia persoană.

30 În primul rând, nu poate fi reținut argumentul exprimat în esență de statele membre și de Comisia Europeană în observațiile lor potrivit căruia ar trebui să nu se țină seama de formularea articolului 143 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, întrucât o interpretare strictă a acestei dispoziții ar putea aduce atingere efectului util al articolului 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal comunitar și afecta posibilitatea autorităților vamale de a nu ține seama de valoarea de tranzacție.

31 Într-adevăr, este necesar să se arate, pe de o parte, că acest argument nesocotește nu numai caracterul limitativ al situațiilor enumerate la articolul 143 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, ci și obiectivul urmărit de această dispoziție și de articolul 29 din Codul vamal comunitar. După cum rezultă din jurisprudența amintită la punctele 24-26 din prezenta hotărâre, metoda valorii de tranzacție a mărfurilor importate constituie metoda care trebuie aplicată cu

prioritate pentru a stabili valoarea acestora în vamă. Dispozițiile care permit să nu se țină seama de aceasta trebuie, așadar, să facă obiectul unei interpretări stricte, fiind derogări de la acest principiu.

32 Pe de altă parte, afirmația potrivit căreia ar exista riscul ca autorităților vamale să le fie afectată posibilitatea de a nu ține seama de o valoare de tranzacție inadecvată din cauza unei interpretări stricte a articolului 143 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare nu își are locul aici.

33 Mai întâi, în conformitate cu însuși modul său de redactare, articolul 143 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare prevede o serie de situații în care autoritățile vamale pot considera că vânzătorul și cumpărătorul sunt legați și în care acestea pot, așadar, dacă este cazul, să nu țină seama de valoarea de tranzacție prevăzută la articolul 29 alineatul (1) din Codul vamal comunitar.

34 În continuare, așa cum a subliniat Comisia în ședință, articolul 181a din regulamentul de punere în aplicare, introdus în urma modificării acestuia din urmă prin Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994 de modificare a Regulamentului nr. 2454/93 (JO 1994, L 346, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 6, p. 233), permite autorităților vamale să nu țină seama de valoarea de tranzacție în vederea stabilirii valorii în vamă atunci când aceste autorități consideră că valoarea declarată a mărfurilor importate nu reflectă valoarea reală a acestora, independent de existența unei legături între Baltic Master și vânzător (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 52, și Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punctul 31).

35 În al doilea rând, referitor la legătura dintre persoane pe baza calității lor de asociați, prevăzută la articolul 143 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare, trebuie subliniat că însuși modul de redactare a acestei dispoziții exclude orice asociere de fapt.

36 Așa cum a subliniat domnul avocat general la punctele 42 și 43 din concluzii, această dispoziție care vizează persoanele care au „calitatea juridică de asociați” necesită, în vederea constatării existenței unei legături, să se demonstreze că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile naționale referitoare la calitatea de asociați, excluzând astfel orice asociere care nu ar fi juridică.

37 În al treilea rând, referitor la persoanele considerate a fi legate, potrivit articolului 143 alineatul (1) literele (e) și (f) din regulamentul de punere în aplicare, atunci când una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect sau atunci când ambele sunt controlate în mod direct sau indirect de către o a treia persoană, trebuie să se facă distincție, așa cum confirmă nota interpretativă asupra valorii în vamă referitoare la acest articol 143 alineatul (1) litera (e), care figurează în anexa 23 la respectivul regulament, între, pe de o parte, controlul de drept și, pe de altă parte, controlul de fapt.

38 Pe de o parte, în ceea ce privește existența unui control de drept, din elementele enumerate la punctul 18 din prezenta hotărâre reiese că niciun document nu permite să se considere că există un raport de control juridic, direct sau indirect, precum cel vizat la articolul 143 alineatul (1) literele (e) și (f). Prin urmare, un control de drept ar trebui exclus în cadrul litigiului principal, aspect a cărui verificare va reveni instanței de trimitere.

39 Pe de altă parte, în ceea ce privește existența unui control de fapt, din nota interpretativă menționată la punctul 37 din prezenta hotărâre rezultă că o persoană este considerată că o controlează pe alta în cazul în care ea este în măsură să exercite asupra acesteia o putere de constrângere sau de îndrumare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, C-76/19, EU:C:2020:543, punctul 67).

40 Or, elementele factuale enunțate la punctul 18 din prezenta hotărâre par să ateste o legătură de încredere strânsă între vânzător și Baltic Master, dar nu par să permită să se rețină existența unei astfel de puteri de constrângere sau de îndrumare, aspect care va trebui să fie însă confirmat de instanța de trimitere.

41 În cazul în care, după efectuarea acestor verificări, instanța de trimitere ar ajunge la concluzia că în speță cumpărătorul și vânzătorul nu sunt legați în sensul articolului 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal comunitar, ar rezulta că valoarea în vamă a mărfurilor importate trebuia, în principiu, să fie stabilită pe baza valorii lor de tranzacție, iar nu pe baza unei alte metode de evaluare precum cea prevăzută la articolul 31 alineatul (1) din acest cod.

42 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal comunitar și articolul 143 alineatul (1) literele (b), (e) și (f) din regulamentul de punere aplicare trebuie interpretate în sensul că:

– cumpărătorul și vânzătorul nu pot fi considerați ca având calitatea juridică de asociați sau ca fiind legați printr-un raport de control de drept, direct sau indirect, în situația în care nu există niciun document care să permită stabilirea unei astfel de legături;

– cumpărătorul și vânzătorul pot fi considerați ca fiind legați printr-un unui raport de control de fapt, direct sau indirect, în situația în care condițiile de încheiere a tranzacțiilor în cauză, atestate prin elemente obiective, pot fi privite ca indicând nu numai existența unei legături strânse de încredere între respectivul cumpărător și respectivul vânzător, ci și faptul că unul dintre aceștia este în măsură să exercite o putere de constrângere sau de îndrumare asupra celuilalt sau că o terță persoană este în măsură să exercite o astfel de putere asupra lor.

### *Cu privire la a doua întrebare*

43 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că se opune ca, atunci când valoarea în vamă a unei mărfi importate nu a putut fi stabilită în conformitate cu articolele 29 și 30 din acest cod, ea să fie determinată pe baza informațiilor conținute într-o bază de date națională cu privire la valoarea în vamă doar a mărfurilor de aceeași origine și care, deși nu sunt „similare”, în sensul articolului 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat, se încadrează în același cod TARIC.

44 Cu titlu introductiv, este necesar să se observe că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 41 din prezenta hotărâre, această a doua întrebare este adresată doar în cazul în care, în urma verificărilor pe care trebuie să le efectueze în lumina răspunsului la prima întrebare, instanța de trimitere va reține că autoritățile vamale au respins în mod întemeiat valoarea de tranzacție pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor în cauză, pentru motivul că, în speță, cumpărătorul și vânzătorul ar fi legați, în sensul articolului 29 alineatul (1) litera (d) din Codul vamal menționat, iar valoarea de tranzacție nu ar fi acceptabilă în scopuri vamale, în temeiul

articolului 29 alineatul (2) din acest cod. Într-adevăr, dacă instanța de trimitere ar ajunge la concluzia contrară, potrivit căreia valoarea în vamă a acestor mărfuri trebuia stabilită pe baza valorii lor de tranzacție în temeiul articolului 29 din codul menționat, această valoare în vamă nu ar putea fi stabilită în temeiul articolului 31 alineatul (1) din același cod, astfel încât a doua întrebare, care se referă la interpretarea acestei din urmă dispoziții, va rămâne fără obiect.

45 În acest context, trebuie amintit că rezultă atât din modul de redactare a articolelor 29-31 din Codul vamal comunitar, cât și din ordinea în care trebuie să fie aplicate criteriile de stabilire a valorii în vamă în conformitate cu aceste articole că respectivele dispoziții prezintă o legătură de subsidiaritate între ele. Astfel, numai atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită prin aplicarea unei anumite dispoziții trebuie să se recurgă la dispoziția care urmează imediat după aceasta în ordinea stabilită (Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punctul 29).

46 Referitor în special la articolul 30 alineatul (2) din Codul vamal comunitar, din dosarul de care dispune Curtea pare să reiasă că autoritățile vamale competente nu au putut recurge la metodele de stabilire a valorii în vamă prevăzute de această dispoziție, întrucât Baltic Master a decis să prezinte mărfurile importate în mod succint în declarațiile vamale, limitându-se să indice codul TARIC al acestora, precum și masa lor totală, aspect a cărui verificare este însă de competența instanței de trimitere. În această privință, va reveni acestei instanțe sarcina de a ține seama de informațiile eventual prezentate de Baltic Master autorităților respective în scopul aplicării fie a articolului 29 alineatul (2) din Codul vamal comunitar, interpretat în lumina notei interpretative asupra valorii în vamă referitoare la acest articol 29 alineatul (2), care figurează în anexa 23 la regulamentul de punere în aplicare, fie a articolului 181a din acest regulament.

47 În continuare, trebuie subliniat că, potrivit modului de redactare a articolului 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi stabilită în conformitate cu articolele 29 și 30 din acest cod, ea se stabilește pe baza datelor disponibile în Uniune, utilizându-se mijloacele firești în concordanță cu principiile și dispozițiile generale ale acordurilor internaționale, precum și ale prevederilor din capitolul 3 din codul menționat.

48 În sfârșit, punctul 1 din nota interpretativă asupra valorii în vamă referitoare la articolul 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, care figurează în anexa 23 la regulamentul de punere în aplicare, precizează mai întâi că valorile în vamă determinate prin aplicarea acestei dispoziții ar trebui, în cea mai mare măsură posibilă, să se bazeze pe valorile în vamă determinate anterior. Punctul 2 din nota respectivă subliniază în continuare că metodele de evaluare care trebuie folosite în temeiul dispoziției menționate trebuie să fie cele definite la articolele 29-30 alineatul (2) din acest cod, dar o suplețe rezonabilă în aplicarea acestor metode este conformă obiectivelor și dispozițiilor articolului 31 din codul menționat.

49 Din informațiile transmise de instanța de trimitere reiese, pe de o parte, că Baltic Master a descris mărfurile importate în discuție în declarațiile sale vamale ca fiind „părți de mașini și aparate pentru condiționarea aerului”, încadrându-le într-un singur cod TARIC și indicând masa totală a acestor mărfuri în kilograme. Pe de altă parte, potrivit acestor informații, autoritatea vamală în cauză nu au ținut seama de valoarea de tranzacție declarată de Baltic Master și a stabilit valoarea în vamă a mărfurilor menționate în temeiul articolului 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, utilizând datele conținute într-o bază de date națională cu privire la mărfuri importate de un alt importator în cursul anului 2010, respectiv anul următor celui al primului import în discuție în litigiul principal, declarate cu același cod TARIC și provenind de la același producător.

50 În speță, codul TARIC utilizat reunește un ansamblu disparat de părți de mașini pentru condiționarea aerului, precum panouri din plastic pentru mașini cu motor, inele metalice, țevi, cabluri de transmisie, întrerupătoare, senzori de presiune, dispozitive de difuzie turbionară în solurile clădirilor și circuitele electronice.

51 Astfel, instanța de trimitere ridică problema dacă, ținând seama de eterogenitatea pieselor care se încadrează la acest cod TARIC și de lipsa unei descrieri detaliate a mărfurilor importate, este posibil în cadrul litigiului cu care este sesizată să se stabilească valoarea în vamă a mărfurilor în temeiul articolului 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, în condițiile în care noțiunea de „mărfuri similare”, definită la articolul 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare, presupune o omogenitate a mărfurilor importate, care este dificil de conciliat cu diversitatea produselor încadrate în codul TARIC menționat.

52 În această privință, trebuie subliniat că definiția acestei noțiuni care figurează la articolul 142 alineatul (1) litera (d) se referă la stabilirea valorii în vamă în temeiul articolului 30 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal comunitar. Or, deși din cuprinsul punctului 2 din nota interpretativă menționată la punctul 48 din prezenta hotărâre reiese că metodele de evaluare care trebuie folosite în temeiul articolului 31 din acest cod ar trebui să fie cele definite la articolele 29-30 alineatul (2) din acesta, acest punctul precizează că aceste metode trebuie aplicate cu o suplețe rezonabilă, în special în ceea ce privește aprecierea noțiunii de „mărfuri similare”.

53 În speță, nu se poate considera că este nerezonabil ca, după ce au înlăturat, în conformitate cu dispozițiile relevante din Codul vamal comunitar, valoarea de tranzacție a mărfurilor importate pentru stabilirea valorii lor în vamă, autoritățile vamale să se întemeieze, cu ocazia unui control ulterior, pe elemente transmise de declarantă, și anume greutatea acestor mărfuri și codul TARIC în care sunt incluse. În acest context, trebuie amintit că respectivul cod are la bază un sistem declarativ, pentru a limita pe cât posibil formalitățile și controalele vamale, prevenind în același timp fraudele sau neregularitățile susceptibile să prejudicieze bugetului Uniunii (Hotărârea din 9 iulie 2020, Unipack, C-391/19, EU:C:2020:547, punctul 22).

54 Prin urmare, ținând seama, mai întâi, de necesitatea de a stabili o valoare în vamă în ipoteza în care o întreprindere nu ar furniza informații suficient de precise sau de fiabile privind valoarea în vamă a mărfurilor în cauză, apoi, de diligența de care trebuie să dea dovadă autoritățile vamale atunci când aplică fiecare dintre metodele succesive de stabilire a valorii în vamă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 noiembrie 2017, LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, punctul 52) și, în sfârșit, de „suplețea rezonabilă” cu care, în conformitate cu punctul 2 din nota interpretativă menționată la punctele 48 și 52 din prezenta hotărâre, aceste metode trebuie să fie aplicate, este necesar să se admită că datele conținute într-o bază de date națională cu privire la mărfuri care se încadrează în același cod TARIC și care provin de la același vânzător precum mărfurile în cauză constituie o „dată disponibilă în Uniune”, în sensul articolului 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar, care poate fi reținută ca bază pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor în cauză.

55 Astfel, referirea la aceste date constituie un mijloc de stabilire a respectivei valori care este, în același timp, „firesc”, în sensul articolului 31 alineatul (1) menționat și în concordanță atât cu principiile, cât și cu dispozițiile generale ale acordurilor internaționale și cu dispozițiile la care se referă același articol 31 alineatul (1) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 81).

56 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că articolul 31 alineatul (1) din Codul vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, atunci când valoarea în vamă a unei mărfi importate nu a putut fi stabilită în conformitate cu articolele 29 și 30 din acest cod, ea să fie determinată pe baza informațiilor conținute într-o bază de date națională cu privire la valoarea în vamă doar a mărfurilor de aceeași origine care, deși nu sunt „similare”, în sensul articolului 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare, se încadrează în același cod TARIC.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

57 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

1) **Articolul 29 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996 și articolul 143 alineatul (1) literele (b), (e) și (f) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 46/1999 al Comisiei din 8 ianuarie 1999 trebuie interpretate în sensul că:**

   – **cumpărătorul și vânzătorul nu pot fi considerați ca având calitatea juridică de asociați sau ca fiind legați printr-un raport de control de drept, direct sau indirect, în situația în care nu există niciun document care să permită stabilirea unei astfel de legături;**

   – **cumpărătorul și vânzătorul pot fi considerați ca fiind legați printr-un raport de control de fapt, direct sau indirect, în situația în care condițiile de încheiere a tranzacțiilor în cauză, atestate prin elemente obiective, pot fi privite ca indicând nu numai existența unei legături strânse de încredere între respectivul cumpărător și respectivul vânzător, ci și faptul că unul dintre aceștia este în măsură să exercite o putere de constrângere sau de îndrumare asupra celuilalt sau că o terță persoană este în măsură să exercite o astfel de putere asupra lor.**

2) **Articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, atunci când valoarea în vamă a unei mărfi importate nu a putut fi stabilită în conformitate cu articolele 29 și 30 din acest regulament, ea să fie determinată pe baza informațiilor conținute într-o bază de date națională cu privire la valoarea în vamă doar a mărfurilor de aceeași origine care, deși nu sunt „similare”, în sensul articolului 142 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 46/1999, se încadrează în același cod TARIC.**

Semnături